

زنان 2000: برابری جنسیتی، توسعه و صلح برای قرن بیست و یکم

خانه امن: چهارمین کنفرانس جهانی زنان و بیست و سومین نشست ویژه مجمع عمومی سازمان ملل، تحت عنوان “زنان 2000: برابری جنسیتی، توسعه و صلح برای قرن بیست و یکم” 4-15 مارچ 2013 با هدف از بین بردن و جلوگیری از تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران به مدت 11 روز در مقر سازمان ملل در کمیسیون زنان برگزار شد.

پیش نویس نتایج مورد توافق ارائه شده توسط رئیس کمیسیون، خانم مارجون وی کامارا (لیبریا)، بر اساس رایزنی‌های غیررسمی تهیه شد.

1. کمیسیون وضعیت زنان مجدداً بر اعلامیه و چارچوب اقدام پکن، اسناد نهایی بیست و سومین نشست ویژه مجمع عمومی و اعلامیه مصوب کمیسیون به مناسبت دهمین و پانزدهمین سالگرد کنفرانس چهارم جهانی زنان تأکید می‌نماید.

2. این کمیسیون همچنین مجدداً بر تعهدات بین‌المللی صورت گرفته در نشست‌ها و کنفرانس‌های سازمان ملل متحد در حوزه برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان، از جمله برنامه اقدام کنفرانس بین‌المللی جمعیت و توسعه و اقدامات کلیدی برای اجرای آن تأکید می‌کند.

3. کمیسیون مجدداً تأکید می‌نماید که کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان و کنوانسیون حقوق کودک، و پروتکل‌های اختیاری آن‌ها، و همچنین سایر کنوانسیون‌ها و معاهدات مربوطه، چارچوب حقوقی بین‌المللی و مجموعه‌ای جامع از اقدامات را برای از بین بردن و جلوگیری از همه اشکال تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران به‌عنوان مسئله‌ای چندوجهی ارائه می‌نماید که ابزارهای مختلف بین‌المللی به آن می‌پردازند.

4. این کمیسیون قوانین حقوق بشردوستانه بین‌المللی، از جمله کنوانسیون ژنو 1949 و پروتکل الحاقی آن در سال 1977 را یادآور می‌شود.

5. کمیسیون گنجانیدن جرایم مربوط به جنسیت و جرایم خشونت جنسی در اساسنامه رم دیوان کیفری بین‌المللی، و همچنین به رسمیت شناختن این مسئله توسط سایر دادگاه‌های جنایی بین‌المللی را یادآور می‌شود که تجاوز و دیگر اشکال خشونت جنسی می‌تواند جنایت جنگی، جنایت علیه بشریت و یا عمل کمک‌کننده به نسل‌کشی و شکنجه را تشکیل دهد.

6. این کمیسیون همچنین به نقش مهمی که کنوانسیون‌ها، ابزارها و ابتکارات منطقه‌ای و مکانیسم‌های پیگیری آن‌ها در مناطق و کشورهای مربوطه در جلوگیری و از بین بردن تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران بازی می‌کند، اذعان می‌دارد.

7. این کمیسیون مجدداً بر تعهد به اجرا و پیگیری کامل و مؤثر تمام قطعنامه‌های مربوطه مجمع عمومی، به‌ویژه اعلامیه رفع خشونت علیه زنان، و شورای اقتصادی و اجتماعی و نهادهای تابعه آن در از بین بردن و جلوگیری از تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران تأکید می‌کند. این کمیسیون همچنین نتایج مورد توافق قبلی خود در خصوص خشونت علیه زنان (1998) و در مورد از بین بردن تبعیض و خشونت علیه دختران کم سن و سال (2007) را مجدداً مورد تأکید قرار می‌دهد.

8. این کمیسیون قطعنامه‌های شورای امنیت به شماره 1325 (2000) 31 اکتبر 2000، شماره 1820 (2008) 19 ژوئن 2008، شماره 1888 (2009) 30 سپتامبر 2009، شماره 1889 (2009) 5 اکتبر 2009 و شماره 1960 (2010) 16 دسامبر 2010 در خصوص زنان و صلح و امنیت و تمام قطعنامه‌های مرتبط شورای امنیت در خصوص کودکان و درگیری‌های مسلحانه، از جمله قطعنامه 1882 (2009) 4 آگوست 2009 و شماره 1998 (2011) 12 ژوئیه 2011 در خصوص درگیری‌های مسلحانه و شرایط پس از درگیری را یادآور می‌شود.

9. این کمیسیون همچنین قطعنامه‌های شورای حقوق بشر به شماره 11/17 مورخ 17 ژوئن 2011 در خصوص افزایش تلاش برای از بین

بردن همه اشکال خشونت علیه زنان: حصول اطمینان از تلاش برای حفاظت آن‌ها، شماره 20/6 مورخ 5 جولای 2012 در خصوص بین بردن تبعیض علیه زنان و شماره 12/20 مورخ 5 جولای 2012 در مورد افزایش تلاش برای از بین بردن همه اشکال خشونت علیه زنان: راه حل‌هایی برای زنانی که مورد خشونت قرار گرفته‌اند را یادآور می‌شود.

10. کمیسیون تأکید دارد که خشونت علیه زنان و دختران، ریشه در نابرابری تاریخی و ساختاری در روابط قدرت میان زنان و مردان دارد، و همچنان در تمام کشورهای جهان به صورت نقض فراگیر بهره‌مندی آن‌ها از حقوق بشر ادامه دارد. خشونت مبتنی بر جنسیت شکلی از تبعیض است که به طور جدی بهره‌مندی زنان و دختران از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی خود را نقض کرده و محدود نموده و یا ناممکن می‌سازد. ویژگی خشونت علیه زنان و دختران استفاده و سوء استفاده از قدرت و کنترل در حوزه‌های عمومی و خصوصی بوده، و ذاتاً با کلیشه‌های جنسیتی که زمینه‌ساز و تداوم چنین خشونتی هستند، و همچنین سایر عواملی که می‌تواند آسیب‌پذیری زنان و دختران را در برابر چنین خشونت‌هایی افزایش دهند، مرتبط است.

11. این کمیسیون تأکید می‌کند که "خشونت علیه زنان" به معنی هر اقدام به خشونت مبتنی بر جنسیت است که قطعاً و یا به احتمال زیاد منجر به آسیب جسمی، جنسی یا روانی و یا رنج کشیدن زنان و دختران می‌شود، از جمله تهدید به چنین اقداماتی، محرومیت خودخواسته یا اجباری از آزادی، چه در ملاء عام و یا در زندگی خصوصی. این کمیسیون همچنین آسیب اقتصادی و اجتماعی ناشی از چنین خشونتی را مد نظر دارد.

12. این کمیسیون تمامی اشکال خشونت علیه زنان و دختران را به شدت محکوم می‌کند. این کمیسیون به اشکال و مظاهر مختلف آن، در زمینه‌ها، موقعیت‌ها، شرایط و روابط مختلف اذعان دارد، و معتقد است خشونت خانگی شایع‌ترین شکلی است که زنان از همه اقشار اجتماعی در سراسر جهان آن را تجربه می‌کنند. همچنین اذعان می‌کند که زنان و دخترانی که به اشکال گوناگون با تبعیض مواجه هستند، در معرض افزایش خطر خشونت نیز می‌باشند.

13. این کمیسیون از دولت‌ها می‌خواهد خشونت علیه زنان و دختران که در درگیری‌های مسلحانه و شرایط پس از جنگ صورت می‌گیرد را به شدت محکوم کنند و اذعان می‌دارد که خشونت جنسی و جنسیتی بر قربانیان و بازماندگان، خانواده‌ها، جوامع خرد و جوامع بزرگتر تأثیر می‌گذارد، و خواهان اقدامات مؤثر پاسخگویی و جبران خسارت و همچنین راه‌های مؤثر برای حل این مسئله است.

14. این کمیسیون خواستار آن است که دولت‌ها تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران را به شدت محکوم کرده و از توسل جستن به هر گونه ملاحظات مربوط به آداب و رسوم، سنت یا مذهب برای اجتناب از تعهدات خود برای رفع آن چنانکه در اعلامیه رفع خشونت علیه زنان آمده است، خودداری کنند.

15. این کمیسیون اذعان می‌دارد که حقوق بشر تماماً اموری جهان‌شمول، انفکاک‌ناپذیر و به هم پیوسته و به هم مرتبط هستند و اینکه جامعه بین‌المللی باید در سطح جهان با حقوق بشر به شیوه‌ای عادلانه‌ای و برابر، بر یک پایه و با همان میزان تأکید رفتار کند، و تأکید می‌نماید که گرچه باید اهمیت خصوصیات ملی و منطقه‌ای و زمینه‌های تاریخی، فرهنگی و مذهبی مختلف در نظر گرفته شود، این وظیفه دولت‌ها است که صرف نظر از نظام‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود، در جهت ترویج و حفاظت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی بکوشند.

16. این کمیسیون تأکید می‌کند که تمام کشورها در تمام سطوح متعهد به استفاده از ابزار مناسب با ماهیت تقنینی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و اداری به منظور ترویج و حفاظت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی زنان و دختران بوده، و باید تلاش خود را برای جلوگیری، بررسی، تعقیب و مجازات عاملان خشونت علیه زنان و دختران به کار بسته و به مصونیت این افراد از مجازات پایان دهند، و برای قربانیان و بازماندگان هم حفاظت و هم دسترسی به جبران مناسب را فراهم کنند.

17. کمیسیون تأکید می‌کند که حق تحصیل یک حق انسانی است، و از بین بردن بی‌سوادی، اطمینان از دسترسی برابر به تحصیل، به ویژه در مناطق روستایی و دور افتاده، و پر شدن شکاف جنسیتی در تمام سطوح تحصیلی موجب توانمند شدن زنان و دختران گردیده و در نتیجه به حذف همه اشکال تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران کمک می‌کند.

18. کمیسیون مجدداً تأکید می‌کند که زنان و مردان حق بهره‌مندی یکسانی از تمام حقوق بشر و آزادی‌های اساسی را دارند. همچنین از دولت‌ها می‌خواهد از نقض حقوق بشر و آزادی‌های اساسی زنان و دختران جلوگیری کرده و توجه خاصی را به لغو شیوه‌ها و قوانین تبعیض‌آمیز علیه زنان و دختران، و یا تداوم و خشونت علیه آن‌ها مبذول دارند.

19. کمیسیون تأکید می‌کند که تحقق برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان، از جمله توانمندسازی اقتصادی زنان و دسترسی کامل و برابر به منابع، و پذیرفته شدن کامل آن‌ها در اقتصاد رسمی، به‌ویژه در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی، و همچنین مشارکت کامل و برابر آن‌ها در زندگی اجتماعی و سیاسی برای پرداختن به علل ساختاری و اساسی خشونت علیه زنان و دختران ضروری است.

20. این کمیسیون همچنین نسبت به تداوم وجود موانعی بر سر راه جلوگیری و از بین بردن تمامی اشکال خشونت علیه زنان و دختران

اذعان دارد، و اینکه جلوگیری و واکنش نشان دادن به چنین خشونت‌هایی مستلزم آن است که دولت‌ها در تمام سطوح، در هر فرصت و به شیوه‌ای جامع و کل‌نگرانه عمل کنند و ارتباط بین خشونت علیه زنان و دختران و مسائل دیگر، از قبیل تحصیل، بهداشت، HIV و آیدز، ریشه‌کنی فقر، امنیت غذایی، صلح و امنیت، کمک‌های بشردوستانه و جرم و جنایت را تشخیص دهند.

21. این کمیسیون اذعان می‌دارد که فقر زنان و عدم توانمندی آن‌ها، و همچنین به حاشیه رانده شدن آن‌ها در اثر محرومیت‌شان از سیاست‌گذاری‌های اقتصادی و اجتماعی و از مزایای تحصیل و توسعه پایدار می‌تواند آن‌ها را در معرض خطر خشونت قرار دهد، و اینکه خشونت علیه زنان مانع توسعه اجتماعی و اقتصادی جوامع و دولت‌ها، و همچنین دستیابی به اهداف توسعه مورد توافق بین‌المللی، از جمله اهداف توسعه هزاره می‌شود.

22. کمیسیون می‌پذیرد که خشونت علیه زنان هم عواقب سوء کوتاه مدت و هم بلند مدتی بر سلامت آن‌ها، از جمله بهداشت جنسی و باروری آن‌ها، و بهره‌مندی آن‌ها از حقوق بشری خود دارد، و رعایت و ارتقاء سلامت جنسی و باروری، و حفاظت و تحقق حقوق باروری مطابق با برنامه اقدام کنفرانس بین‌المللی جمعیت و توسعه، چارچوب اقدام پکن و اسناد حاصل از کنفرانس‌های بازنگری آن‌ها شرط لازم برای دستیابی به برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان برای بهره‌مند شدن از حقوق بشری و آزادی‌های اساسی خود، و جلوگیری و کاهش خشونت علیه زنان است.

23. کمیسیون مراتب نگرانی عمیق خود را در مورد خشونت علیه زنان و دختران در فضاهای عمومی، از جمله آزار و اذیت جنسی اعلام می‌دارد، به ویژه هنگامی این کار برای ارباب زنان و دخترانی مورد استفاده قرار گیرد که هر یک از حقوق بشری و آزادی‌های اساسی را محقق می‌کنند.

24. کمیسیون مراتب نگرانی در مورد قتل‌های جنسیتی خشونت‌آمیز زنان و دختران اعلام می‌کند، و در عین حال اذعان دارد تلاش‌هایی برای رسیدگی به این شکل از خشونت در مناطق مختلف، از جمله در کشورهایی صورت گرفته است که مفهوم زن‌کشی در قوانین ملی آن‌ها گنجانیده شده است.

25. این کمیسیون اذعان می‌کند که استفاده غیرقانونی از سلاح‌های کوچک و تجارت غیرقانونی سلاح‌های سبک در مجموع به تشدید خشونت، علیه زنان و دختران می‌انجامد.

26. کمیسیون به آسیب‌پذیری زنان مسن‌تر و خطر ویژه خشونت در مورد آن‌ها اذعان می‌کند، و بر نیاز مبرم به مقابله با خشونت و تبعیض علیه آنها، به خصوص با توجه به سهم روزافزون افراد مسن در جمعیت جهان تأکید می‌نماید.

27. کمیسیون مجدداً تأکید می‌کند که زنان بومی، اغلب اشکال گوناگون تبعیض و فقر را تجربه می‌کنند که آسیب‌پذیری آن‌ها را در برابر تمام اشکال خشونت افزایش می‌دهد؛ و بر نیاز به مقابله جدی با خشونت علیه زنان و دختران بومی تأکید می‌نماید.

28. این کمیسیون بر نقش مهم جامعه، و به خصوص مردان و پسران، و همچنین جامعه مدنی، علی‌الخصوص سازمان‌های زنان و جوانان در تلاش برای از بین بردن همه اشکال خشونت علیه زنان و دختران صحه می‌گذارد.

29. کمیسیون به نقش استراتژیک و هماهنگ‌کننده ابزارهای ملی برای پیشرفت زنان اذعان دارد که باید در بالاترین سطح ممکن در دولت برای از بین بردن تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران مورد استفاده قرار گیرد، و بر نیاز به تقویت این ابزارها با منابع مالی و انسانی لازم و کافی صحه می‌گذارد تا بتوانند به طور مؤثر عمل کنند. این کمیسیون همچنین به سهم نهادهای ملی حقوق بشر - در صورت وجود - اذعان دارد.

30. کمیسیون به نقش مهم سیستم سازمان ملل متحد، به ویژه نهاد سازمان ملل متحد برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان (سازمان زنان ملل متحد)، در مقابله با تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران در سطح جهانی، منطقه‌ای و ملی و در کمک به دولت‌ها، بنا به درخواست آن‌ها، در تلاش برای از بین بردن و جلوگیری از تمامی اشکال خشونت علیه زنان و دختران اذعان می‌کند.

31. این کمیسیون بر اهمیت جمع‌آوری داده‌های مربوط به جلوگیری و رفع خشونت علیه زنان و دختران تأکید کرده، و در این زمینه به کارهای کمیسیون آمار در خصوص مجموعه‌ای از شاخص‌های مربوط به خشونت علیه زنان توجه دارد.

32. کمیسیون از پیشرفت‌های حاصل شده در مقابله با خشونت علیه زنان و دختران از جمله تصویب قوانین و سیاست‌ها، اجرای اقدامات پیشگیرانه، فراهم کردن حفاظت و خدمات پشتیبانی مناسب برای قربانیان و بازماندگان و بهبود جمع‌آوری داده‌ها، تجزیه و تحلیل آن‌ها و پژوهش‌های مربوطه استقبال می‌کند. کمیسیون در این راستا، از مشارکت دولت‌ها در تمام سطوح، و همه ذینفعان مربوطه در تلاش برای مقابله با خشونت علیه زنان و دختران به شیوه‌ای جامع استقبال می‌نماید.

33. این کمیسیون اذعان دارد که با وجود پیشرفت‌های صورت گرفته، شکاف‌ها و چالش‌های قابل توجهی در انجام تعهدات و در

خصوصاً بر کردن شکاف اجرایی در پرداختن به معضل خشونت علیه زنان و دختران وجود دارد. این کمیسیون به طور خاص نگران موارد زیر است: سیاست‌هایی که به قدر کفایت به مسئله جنسیت حساس نیستند؛ اجرای ناکافی چارچوب‌های قانونی و سیاست‌گذاری؛ ناکافی بودن جمع‌آوری داده‌ها، تجزیه و تحلیل آن‌ها و پژوهش در این خصوص؛ فقدان منابع مالی و انسانی و تخصیص ناکافی چنین منابعی؛ و اینکه تلاش‌های فعلی همواره جامع، هماهنگ، سازگار، پایدار و شفاف نیستند و نظارت و ارزیابی کافی در مورد آن‌ها صورت نمی‌گیرد.

34. این کمیسیون مصرانه از دولت‌ها در تمام سطوح (بنا به مقتضیات)، از نهادهای مربوطه سیستم سازمان ملل متحد، سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای، در چارچوب الزامات خود و با در نظر داشتن اولویت‌های ملی می‌خواهد، و از نهادهای ملی حقوق بشری (در صورت وجود)، جامعه مدنی، از جمله سازمان‌های غیردولتی، بخش خصوصی، سازمان‌های کارفرما، اتحادیه‌های کارگری، رسانه‌ها و دیگر بازیگران مربوطه (در صورت امکان)، دعوت می‌کند دست به انجام اقدامات زیر بزنند:

الف. تقویت اجرای چارچوب‌های قانونی و سیاست‌گذاری و پاسخگویی

(الف) تصویب یا (بنا به اولویت) الحاق به کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان و کنوانسیون حقوق کودک و پروتکل‌های اختیاری مربوطه را در نظر بگیرند، دامنه هرگونه قیودی را محدود کرده، چنین قیودی را تا حد ممکن با دقت و به حداقل میزان ممکن تدوین نمایند تا اطمینان حاصل شود که هیچ یک از چنین قیودی با هدف و مقصود این کنوانسیون‌ها ناسازگار نباشند، قیود خود را به طور منظم با هدف لغو آن‌ها و لغو قیودی که بر خلاف هدف و مقصود معاهده مربوطه است بازنگری کنند؛ و آن‌ها را به طور کامل از جمله با وضع قوانین و سیاست‌های ملی مؤثر اجرا نمایند، و طرفین دولتی را تشویق کنند در گزارش‌دهی به نهادهای معاهده مربوطه، اطلاعات درخواست شده در مورد اقدامات لازم برای مقابله با خشونت علیه زنان و دختران را بگنجانند

(ب) استفاده از تمام منابع مربوطه در حقوق بین‌الملل، رهنمودهای بین‌المللی و بهترین شیوه‌های مربوط به حفاظت از قربانیان و بازماندگان را برای مبارزه با خشونت علیه زنان و دختران ترویج نمایند

(پ) در صورت امکان قوانین و اقدامات جامعی را اتخاذ کرده، بازنگری نموده و از اجرای سریع و مؤثر آن‌ها اطمینان حاصل کنند که خشونت علیه زنان و دختران را جرم اعلام می‌کند، و همچنین قوانینی که اقدامات پیشگیرانه و حفاظتی چندوجهی و حساس به جنسیت را امکان‌پذیر می‌سازند مانند فرمان‌های ممنوعیت وضعیت اضطراری و فرمان‌های حفاظتی، تحقیقات، درخواست تعقیب و مجازات مناسب مجرمان و پایان دادن به مصونیت آن‌ها از مجازات، خدمات پشتیبانی که قربانیان و بازماندگان را توانمند می‌سازد، و همچنین دسترسی به راه‌حل‌ها و جبران خسارت مدنی مناسب را فراهم نمایند

(ت) بنا به اولویت پرداختن به خشونت خانگی و از بین بردن آن را از طریق اتخاذ، تقویت و اجرای قوانینی که چنین خشونت‌هایی را ممنوع می‌کند انجام دهند، اقدامات تنبیهی را تجویز کرده و حمایت قانونی کافی در برابر چنین خشونت‌هایی را فراهم کنند

(ث) تقویت قوانین ملی، در صورت لزوم، برای مجازات قتل‌های جنسیتی خشونت‌آمیز زنان و دختران و گنجاندن مکانیسم‌ها و یا سیاست‌های خاص برای جلوگیری، بررسی و ریشه‌کن کردن اشکال اسفناک خشونت مبتنی بر جنسیت

(ج) اطمینان از دسترسی آزادانه زنان و دختران به نظام قضایی و مساعدت حقوقی مؤثر به طوری که بتوانند تصمیم‌های آگاهانه‌ای در مورد مسائلی نظیر اقدامات حقوقی و مسائل مربوط به قانون خانواده و قوانین کیفری بگیرند، و همچنین اطمینان حاصل کنند که به جبران خسارت‌های مؤثر به‌خاطر آسیبی که متحمل شده‌اند دسترسی پیدا کنند، از جمله از طریق تصویب قوانین ملی (در صورت لزوم)

(چ) انجام اقدامات لازم تقنینی و غیره برای ممنوعیت فرایندهای اجباری و غیراختیاری جایگزین حل اختلاف، از جمله میانجی‌گری و مصالحه اجباری، در رابطه با تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران

(ح) همه قوانین، مقررات، سیاست‌ها، شیوه‌ها و آداب و رسوم تبعیض‌آمیز علیه زنان و یا دارای تأثیر تبعیض‌آمیز بر زنان را نقد کرده و در صورت لزوم در آن‌ها تجدید نظر نموده، آن‌ها را اصلاح و یا لغو کنند، و اطمینان حاصل کنند که مفاد نظام‌های حقوقی متعدد (در صورت وجود) با تعهدات حقوق بشری و تعهدات و اصول بین‌المللی از جمله اصل عدم تبعیض منطبق باشد

(خ) دیدگاه جنسیتی را در تمام قوانین، سیاست‌ها و برنامه‌ها لحاظ کرده و منابع مالی و انسانی کافی را فراهم کنند از جمله از طریق استفاده گسترده‌تر از برنامه‌ریزی و بودجه‌بندی جنسیتی پاسخگو، با در نظر گرفتن نیازها و شرایط زنان و دختران، از جمله قربانیان و بازماندگان خشونت، برای توسعه، تصویب و اجرای کامل قوانین، سیاست‌ها و برنامه‌های مربوطه برای مقابله با تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران و جهت حمایت از سازمان‌های زنان

(د) افزایش سرمایه‌گذاری در برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان و دختران، و برای این کار باید تنوع نیازها و شرایط زنان و دختران از جمله قربانیان و بازماندگان خشونت از طریق برجسته کردن دیدگاه جنسیتی در تخصیص منابع و حصول اطمینان از وجود منابع انسانی، مالی و مادی لازم برای فعالیت‌های خاص در نظر گرفته شود تا نسبت به برابری جنسیتی در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، و

همچنین از طریق افزایش و بهبود همکاری‌های بین‌المللی اطمینان حاصل گردد

(ذ) سیاست‌ها، استراتژی‌ها و برنامه‌های مؤثر ملی چندوجهی را با مشارکت کامل و مؤثر زنان و دختران تدوین کرده و اجرا نمایند، که شامل اقدامات لازم برای جلوگیری، حفاظت و خدمات پشتیبانی و پاسخگویی، جمع‌آوری اطلاعات، پژوهش، نظارت و ارزیابی، استقرار مکانیسم‌های هماهنگی؛ تخصیص مناسب منابع مالی و انسانی؛ نظارت ملی مستقل و مکانیسم‌های پاسخگویی؛ و جدول زمانی روشن و ارزشیابی ملی برای نتایج حاصله است

(ر) اطمینان حاصل کنند که در درگیری‌های مسلحانه و شرایط پس از جنگ جلوگیری و واکنش به تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران از جمله خشونت جنسی و جنسیتی، اولویت‌بندی شده و به طور مؤثر صورت بگیرد، از جمله در صورت لزوم از طریق تحقیق، پیگیری و مجازات عاملان برای پایان دادن به مصونیت از مجازات، حذف موانع دسترسی زنان به نظام قضایی، ایجاد مکانیسم‌های شکایت و گزارش‌دهی، ارائه حمایت به قربانیان و بازماندگان، خدمات مراقبت‌های بهداشتی مقرون به صرفه و قابل دسترسی، از جمله بهداشت جنسی و باروری، و یکپارچه کردن اقدامات؛ و انجام اقداماتی برای افزایش مشارکت زنان در فرآیندهای حل تعارض و ایجاد صلح و تصمیم‌گیری پس از جنگ

(ز) حصول اطمینان از پاسخگویی به خاطر قتل، نقص عضو و هدف قرار دادن زنان و دختران و جنایات خشونت جنسی که بنا به قوانین بین‌المللی ممنوع شده است، و تأکید بر نیاز به خارج کردن این گونه جنایات از مفاد عفو عمومی در فرآیندهای حل تعارض و مقابله با چنین اقداماتی در همه مراحل روند حل تعارض جنگ مسلحانه و بعد از جنگ، از جمله از طریق مکانیسم‌های قضایی انتقالی، و در عین حال برداشتن گام‌هایی برای اطمینان از مشارکت کامل و مؤثر زنان در این روندها

(ژ) پایان دادن به مصونیت از مجازات با تضمین پاسخگویی و مجازات مرتکبان جدی‌ترین جرائم علیه زنان و دختران بر اساس قوانین ملی و بین‌المللی و تأکید بر نیاز به اینکه عاملان متهم این جنایات باید به نظام قضایی ملی و یا در صورت لزوم، نظام قضایی بین‌المللی پاسخگو باشند

(س) انجام اقدامات مؤثر برای اطمینان از مشارکت برابر زنان و مردان در تمام حوزه‌های زندگی سیاسی، اصلاحات سیاسی و در همه سطوح تصمیم‌گیری، در تمام شرایط، و به منظور کمک به جلوگیری و از بین بردن تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران

(ش) تأکید بر تعهد به تقویت تلاش‌های ملی، از جمله با حمایت همکاری‌های بین‌المللی با هدف پرداختن به حقوق و نیازهای زنان و دختران آسیب دیده از بلایای طبیعی، درگیری‌های مسلحانه، سایر شرایط اضطراری پیچیده بشردوستانه، قاچاق انسان و تروریسم، در زمینه اقدامات صورت گرفته برای مقابله با خشونت علیه زنان و دختران و از بین بردن آن و تحقق اهداف و تعهدات توافق شده بین‌المللی مربوط به برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان، از جمله اهداف توسعه هزاره؛ همچنین تأکید بر نیاز به انجام اقدامات هماهنگ مطابق با قوانین بین‌المللی برای برداشتن موانع مربوط به تحقق کامل حقوق زنان و دخترانی که تحت اشغال خارجی زندگی می‌کنند، تا از دستیابی به اهداف و تعهدات فوق‌الذکر اطمینان حاصل شود

(ص) کسب اطمینان از اینکه نیازهای خاص زنان و دختران در برنامه‌ریزی، تحویل و نظارت، و زیرساخت‌های برنامه‌ها و پروتکل‌های کاهش خطرات فاجعه و کمک‌های بشردوستانه برای مقابله با بلایای طبیعی گنجانده شده باشد، از جمله موارد ناشی از تغییرات آب و هوایی مانند حوادث آب و هوایی شدید و کند کردن اثرات اولیه، با مشارکت کامل خود آن‌ها، و اینکه در تلاش‌های مربوط به ایجاد آمادگی برای فاجعه و شرایط پس از فاجعه، جلوگیری و واکنش به تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران از جمله خشونت جنسی، اولویت‌بندی شده و به اندازه کافی به آن پرداخته شود

(ض) پرداختن به خشونت علیه زنان و دختران ناشی از جرم و جنایت سازمان یافته فراملی، از جمله قاچاق انسان و قاچاق مواد مخدر، و اتخاذ سیاست‌های خاص برای جلوگیری و از بین بردن خشونت علیه زنان در استراتژی‌های جلوگیری از جرم و جنایت

(ط) تقویت همکاری‌های دوجانبه، منطقه‌ای و بین‌المللی، با تحکیم مکانیسم‌های موجود و توسعه طرح‌های جدید مطابق با کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد جرایم سازمان یافته فراملی و پروتکل‌های تکمیلی آن برای جلوگیری، سرکوب و مجازات قاچاق انسان، به‌خصوص زنان و کودکان، و با اجرای طرح اقدام جهانی سازمان ملل متحد، برای مبارزه با قاچاق انسان

(ظ) انجام اقدامات مناسب برای پرداختن به عوامل ریشه‌ای، از جمله عوامل خارجی که منجر به قاچاق زنان و دختران می‌شود. جلوگیری، مبارزه و از بین بردن قاچاق زنان و دختران با جرم اعلام کردن تمام اشکال قاچاق انسان، به‌ویژه به منظور بهره‌کشی جنسی و اقتصادی، و همچنین از طریق تقویت قوانین مدنی و کیفری موجود با نگاهی به تأمین حفاظت بهتر حقوق زنان و دختران و با کشاندن مجرمان و افراد واسطه به پیشگاه عدالت و مجازات آن‌ها، از جمله مقامات دولتی، با حفاظت از حقوق افراد قاچاق شده و جلوگیری از قربانی شدن مجدد آن‌ها. انجام اقدامات مناسب برای کسب اطمینان از اینکه قربانیان شناسایی شده قاچاق انسان به خاطر قاچاق شدن تنبیه نگردند. ارائه حفاظت و مراقبت مناسب برای قربانیان شناسایی شده قاچاق انسان، از جمله بازپروری و پذیرش مجدد در جامعه، حفاظت از

شاهد، آموزش شغلی، کمک‌های حقوقی، مراقبت‌های بهداشتی محرمانه، و بازگشت به وطن با رضایت آگاهانه فرد قاچاق شده، صرف نظر از حضور آن‌ها در پیگیری‌های قانونی. سرعت بخشیدن به آگاهی عمومی، تحصیل و آموزش برای کاهش دادن نیازمندی که ریشه همه اشکال بهره‌کشی است

(ع) تقویت همکاری‌های بین‌المللی، از جمله از طریق انجام تعهدات مربوط به کمک‌های توسعه‌ای رسمی و بین‌المللی که از سیاست‌ها، استراتژی‌ها و برنامه‌های چندبخشی و بهترین شیوه کار حمایت می‌کند، مطابق با اولویت‌های ملی با هدف دستیابی به توسعه پایدار و تحقق توانمندسازی زنان، به خصوص در جهت پایان دادن به خشونت علیه زنان و دختران و حمایت از برابری جنسیتی

(غ) تشویق سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در برنامه‌ها، کارزارها و استراتژی‌های مربوط به پاسخگویی، جلوگیری و از بین بردن تمام اشکال تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران، از جمله آزار و اذیت جنسی در محل کار، و توانمندسازی قربانیان و بازماندگان خشونت

(ف) اتخاذ و اصلاح سیاست‌ها و برنامه‌های پولی، و حمایت از تحصیل، حساس کردن، آموزش دادن و تقویت ظرفیت مقامات دولتی و حرفه‌ای، از جمله قوه قضائیه، پلیس و مقامات نظامی، و همچنین کسانی که در زمینه‌های آموزش، بهداشت، رفاه اجتماعی، نظام قضایی، امور دفاعی و مهاجرت مشغول به کار هستند؛ پاسخگو بودن مقامات دولتی در قبال عدم رعایت قوانین و مقررات مربوط به خشونت علیه زنان و دختران، به منظور جلوگیری و واکنش به چنین خشونت‌هایی به شیوه‌ای حساس به جنسیت، پایان دادن به مصونیت از مجازات، و جلوگیری از سوء استفاده از قدرت منجر که به خشونت علیه زنان و قربانی شدن مجدد قربانیان و بازماندگان می‌گردد

(ق) جلوگیری، تحقیق و مجازات اقدامات خشونت علیه زنان و دختران که توسط افراد در موضع قدرت، مانند معلمان، رهبران دینی و رهبران سیاسی و مقامات مجری قانون صورت می‌گیرد، به منظور پایان دادن به مصونیت از مجازات در خصوص این جرایم

(ک) ایجاد و تقویت محیط حمایتی برای افزایش میزان ارائه مشاوره و مشارکت تمام ذینفعان مربوطه در تلاش برای مقابله با خشونت علیه زنان و دختران، به خصوص سازمان‌های کارگری در سطح جامعه برای ترویج توانمندسازی زنان و دختران، و همچنین قربانیان و بازماندگان به طوری که خود به عامل تغییر تبدیل شوند و دانش و تجربه آن‌ها بتواند به تدقیق سیاست‌ها و برنامه‌ها کمک کند

(گ) پشتیبانی و حمایت از کسانی که متعهد به از بین بردن خشونت علیه زنان هستند، از جمله زنان مدافع حقوق بشر در این زمینه که با خطرات خشونت زیادی مواجه می‌شوند

(ل) انجام اقدامات مناسب برای اطمینان از رعایت حقوق بشر و حمایت از زنان و دختران محروم از آزادی و یا تحت بازداشت و یا مراقبت دولت در برابر همه اشکال خشونت، و به‌ویژه بدرفتاری جنسی

(م) اتخاذ یک رویکرد دائمی در تلاش برای پایان دادن به تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران و کسب اطمینان از اینکه مسائل خاصی که زنان مسن‌تر به آن‌ها مبتلا هستند بیشتر مورد توجه قرار گیرد، از طریق تحقق تعهدات بر اساس کنوانسیون‌ها و موافقت‌نامه‌های بین‌المللی مربوط و گنجاندن آن‌ها در سیاست‌ها و برنامه‌های ملی برای جلوگیری و از بین بردن خشونت علیه زنان

ب. پرداختن به علل ساختاری و زمینه‌ای و عوامل خطرآفرین برای جلوگیری از خشونت علیه زنان و دختران

(ن) سرعت بخشیدن به تلاش‌ها برای جلوگیری و رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان و دختران و اطمینان از بهره‌مندی برابر آنها از تمام حقوق بشری و آزادی‌های اساسی، از جمله حق تحصیل و کسب بالاترین معیار قابل حصول سلامت جسمی و روانی؛ کسب اطمینان از اینکه همه کودکان، به ویژه دختران، دسترسی برابر و کاملی به آموزش ابتدایی رایگان و اجباری با کیفیت خوب داشته باشند، و از سر گرفتن تلاش برای بهبود و گسترش تحصیل دختران در تمام سطوح، از جمله سطح متوسطه و سطوح آموزش عالی در تمام زمینه‌های علمی؛ و افزایش توانایی دختران برای حضور در مدرسه و فعالیت‌های فوق برنامه با سرمایه‌گذاری در پروژه‌های زیربنایی عمومی و خدمات عمومی با کیفیت و قابل دسترس و فراهم کردن محیطی امن

(و) ترغیب مشارکت کامل زنان در اقتصاد رسمی، به ویژه در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی، و دسترسی برابر آن‌ها به اشتغال کامل و کار مناسب. توانمندسازی زنان در بخش غیررسمی؛ و کسب اطمینان از اینکه در محیط کار با زنان و مردان به یک شکل رفتار شود، و همچنین دستمزد برابر برای کار برابر و یا کار با ارزش برابر، و دسترسی برابر به قدرت و تصمیم‌گیری، و ترغیب به تسهیم کار با حقوق و بدون حقوق

(ه) سرعت بخشیدن به تلاش‌ها به منظور توسعه، بازبینی و تقویت سیاست‌ها، و تخصیص منابع مالی و انسانی کافی برای رسیدگی به علل ساختاری و زمینه‌ای خشونت علیه زنان و دختران، از جمله تبعیض و نابرابری جنسیتی، روابط نابرابر قدرت بین زنان و مردان، کلیشه‌های جنسیتی، فقر و همچنین عدم توانمندسازی، به ویژه در زمینه بحران اقتصادی و مالی؛ و سرعت بخشیدن به تلاش‌ها برای ریشه‌کن کردن فقر و نابرابری‌های کنونی حقوقی، اجتماعی و اقتصادی، از جمله با تقویت و مشارکت اقتصادی زنان و دختران، توانمندسازی و پذیرش آن‌ها در جامعه، به منظور کاهش خطر خشونت

(ی) از دولت‌ها اکیداً خواسته می‌شود از ابلاغ و اعمال هر گونه اقدامات یک‌جانبه اقتصادی، مالی یا تجاری نامنطبق با قوانین بین‌المللی و منشور سازمان ملل متحد که مانع دستیابی کامل به توسعه اقتصادی و اجتماعی، به ویژه در کشورهای در حال توسعه می‌شود خودداری کنند؛

(الف) انجام تمام اقدامات مناسب تقنینی، اداری، اجتماعی، آموزشی و غیره برای حفاظت و ترویج حقوق زنان و دختران معلول زیرا آن‌ها بیشتر در معرض تمام اشکال بهره‌کشی، خشونت و بدرفتاری هستند، از جمله در محل کار، در مؤسسات آموزشی، خانه، و سایر فضاها

(ب) انجام اقدامات تقنینی، اداری، مالی و غیره برای اینکه زنان دسترسی کامل و برابری به منابع اقتصادی داشته باشند، از جمله حق ارث و مالکیت زمین و اموال دیگر، اعتبار، منابع طبیعی و تکنولوژی‌های مناسب، و غیره با استفاده از همکاری‌های بین‌المللی؛ اولویت‌بندی و تشدید ابتکارات جهت توانمندسازی اقتصادی زنان در سطح مردم عادی، از جمله از طریق آموزش کارآفرینی و رشد کسب و کار، به عنوان راهی برای بهبود وضعیت آن‌ها، و در نتیجه کاهش آسیب‌پذیری در برابر خشونت

(پ) خودداری از استفاده از توجیه اجتماعی برای انکار آزادی جنبش زنان، حق مالکیت و حق مساوی حمایت توسط قانون برای زنان

(ت) طراحی و پیاده‌سازی سیاست‌های ملی که هدف آن‌ها تغییر آن دسته از هنجارهای اجتماعی است که خشونت علیه زنان و دختران را تأیید می‌کنند، و همکاری برای مقابله با نگرشی که زنان و دختران را وابسته به مردان و پسران تلقی می‌کند و یا نقش‌های کلیشه‌ای برای آن‌ها در نظر می‌گیرد و زمینه را برای اقدامات همراه با خشونت یا اجبار آماده می‌سازد

(ث) تدوین و پیاده‌سازی برنامه‌های آموزشی و مواد آموزشی، از جمله آموزش جامع مستند در مورد تمایلات جنسی انسان، بر اساس اطلاعات کامل و دقیق برای تمام نوجوانان و جوانان، به شیوه‌ای سازگار با ظرفیت‌های در حال تکامل آن‌ها، با جهت‌دهی و هدایت مناسب پدر و مادر و سرپرستان قانونی، با مشارکت کودکان، نوجوانان، جوانان و جوامع و با هماهنگی سازمان‌های زنان، جوانان و سازمان‌های غیردولتی تخصصی، برای تغییر الگوهای اجتماعی و فرهنگی رفتار زنان و مردان در تمام سنین و به منظور از بین بردن تعصبات، و ترویج و ایجاد مهارت‌های تصمیم‌گیری آگاهانه، مهارت‌های ارتباطی و کاهش ریسک آگاهانه به منظور ایجاد روابط توأم با احترام بر اساس برابری جنسیتی و حقوق بشر، و همچنین برنامه‌های آموزشی برای معلمان در خصوص آموزش‌های رسمی و غیررسمی

(ج) انجام کارزارهای آگاهی‌بخشی و آموزش با همکاری سازمان‌های جامعه مدنی، به ویژه سازمان‌های زنان، از طریق وسایل مختلف ارتباطی، و پوشش دادن عموم مردم، جوانان، مردان و پسران، برای پرداختن به علل ساختاری و اساسی خشونت و بدرفتاری با زنان و دختران؛ جهت غلبه بر کلیشه‌های جنسیتی و ترویج عدم تحمل خشونت در این زمینه؛ از بین بردن ننگ‌آمیز بودن برچسب قربانی و بازمانده خشونت بودن؛ ایجاد محیطی که در آن زنان و دختران به راحتی بتوانند بروز خشونت را گزارش کنند و از خدمات موجود و برنامه‌های حفاظتی و کمک‌رسانی بهره‌مند شوند؛

(چ) بسیج جوامع و نهادها برای پرداختن به مسئله تغییر نگرش‌ها، رفتارها و شیوه‌هایی که موجب تداوم و چشم‌پوشی از کلیشه‌های جنسیتی و تمام اشکال خشونت و تبعیض بر علیه زنان و دختران می‌شود، از طریق مشارکت دادن سازمان‌های زنان و جوانان، ابزارهای ملی برای پیشرفت زنان، نهادهای ملی حقوق بشری (در صورت وجود)، مدارس، مؤسسات آموزشی و رسانه‌ها و غیره با همکاری مستقیم زنان و دختران، مردان و پسران و افراد در تمام سطوح جامعه و در تمام موقعیت‌ها، رهبران مذهبی و بزرگان جامعه، معلمان و والدین

(ح) ترویج و حفاظت از حقوق بشر برای همه زنان از جمله حق آن‌ها برای تصمیم‌گیری آزادانه و مسئولانه در خصوص مسائل مربوط به تمایلات جنسی خود، از جمله بهداشت جنسی و باروری، بدون اجبار، تبعیض و خشونت؛ و اتخاذ و سرعت بخشیدن به اجرای قوانین، سیاست‌ها و برنامه‌هایی که موجب محافظت و بهره‌مندی از تمام موارد حقوق بشری و آزادی‌های اساسی، از جمله حقوق باروری مطابق با برنامه اقدام کنفرانس بین‌المللی جمعیت و توسعه، چارچوب اقدام پکن و نتایج حاصل از بازنگری آن‌ها می‌شود.

(خ) تدوین و اجرای سیاست‌ها، استراتژی‌ها، برنامه‌ها و اقدامات حساس به جنسیت، که موجب ارتقاء درک و تفاهم بیشتر در این زمینه می‌شود که مراقبت کردن کارکرد اجتماعی بسیار مهمی است و تشویق به تسهیم برابر مسئولیت‌ها و کارها بین مردان و زنان در زمینه مراقبت، از جمله مراقبت از افراد معلول، افراد مسن‌تر و افرادی که به HIV مبتلا هستند، و همچنین در مورد حضانت فرزند، مسئولیت والدین و کار در خانه؛ همچنین همکاری برای تغییر نگرش‌ها که منجر به تقسیم کار بر اساس جنسیت می‌شود، به منظور ترویج فرهنگ مسئولیت مشترک خانوادگی برای کار در خانه و کاهش بار کار خانگی زنان و دختران

(د) درگیر کردن، آموزش دادن، تشویق و حمایت از مردان و پسران برای پذیرفتن مسئولیت رفتار خود تا اطمینان حاصل شود که مردان و جوانان مسئولیت رفتار جنسی و باروری خود را به عهده بگیرند، و از همه اشکال تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران خودداری کنند؛ تدوین، سرمایه‌گذاری و اجرای سیاست‌ها، استراتژی‌ها و برنامه‌ها، از جمله برنامه‌های آموزش جامع برای افزایش درک این افراد نسبت به اثرات مضر خشونت و اینکه این مسئله چگونه برابری جنسیتی و کرامت انسانی را تضعیف می‌کند، ترویج روابط توأم با احترام، ارائه

الگوهای مثبت رفتاری جهت برابری جنسیتی و تشویق مردان و پسران به مشارکت فعال و تبدیل شدن به شرکا و متحدانی استراتژیک در زمینه جلوگیری و از بین بردن همه اشکال تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران

(ذ) بررسی، تصویب و اجرای دقیق قوانین و مقررات مربوط به حداقل سن قانونی اعلام رضایت و حداقل سن ازدواج، بالا بردن حداقل سن ازدواج در صورت لزوم، و ایجاد حمایت اجتماعی برای اجرای این قوانین به منظور پایان دادن به ازدواج کودکان، ازدواج زودهنگام و ازدواج اجباری

(ر) حصول اطمینان از ارائه بدیل‌های مناسب و حمایت سازمانی، از جمله برای دخترانی که در حال حاضر ازدواج کرده و یا باردار هستند، به خصوص ارائه فرصت‌های آموزشی با تأکید بر حضور دختران در مدرسه پس از دوره ابتدایی و ترویج توانمندسازی دختران از طریق بهبود کیفیت آموزش و حصول اطمینان از وجود شرایط سالم و بهداشتی در مدارس، دسترسی فیزیکی به تحصیل، از جمله از طریق ایجاد امکانات مسکونی ایمن و مهد کودک، و افزایش مشوق‌های مالی برای زنان و خانواده‌های آن‌ها در صورت لزوم

(ز) اطمینان از دسترسی نوجوانان به خدمات و برنامه‌های مربوط به جلوگیری از بارداری زودهنگام، بیماری‌های مقاربتی و HIV، اطمینان از ایمنی شخصی، و جلوگیری از استفاده و سوء استفاده از الکل و دیگر مواد مضر

(ژ) توسعه سیاست‌ها و برنامه‌ها، با اولویت برنامه‌های تحصیل رسمی و غیررسمی که از دختران حمایت می‌کند و آن‌ها را قادر به کسب دانش می‌نماید، افزایش اعتماد به نفس و مسئولیت‌پذیری برای زندگی خود، از جمله دسترسی به امرار معاش پایدار؛ و تمرکز ویژه بر برنامه‌های آموزش زنان و مردان، به ویژه والدین و سرپرستان، در خصوص اهمیت سلامت جسمی و روانی و رفاه دختران، از جمله از بین بردن ازدواج کودکان، ازدواج زودهنگام و اجباری، خشونت علیه زنان و دختران، ختنه زنان، بهره‌کشی جنسی از کودکان، از جمله بهره‌کشی جنسی تجاری، بدرفتاری جنسی، تجاوز به عنف، زنا با محارم و آدم‌ربایی، و از بین بردن تبعیض علیه دختران از جمله در تخصیص مواد غذایی

(س) تدوین و حمایت از سیاست‌ها و برنامه‌های موجود که کودکان و جوانان و به ویژه زنانی را هدف قرار می‌دهد که خشونت خانگی یا سوء استفاده جنسی را تجربه کرده‌اند و یا شاهد بوده‌اند، از جمله برای حفاظت از این کودکان در نظام قضایی، به منظور کاهش خطر قربانی شدن مجدد احتمالی آنها و یا ارتکاب خشونت علیه آن‌ها و بازگرداندن سلامتی آن‌ها؛ و اجرای این برنامه‌ها به شیوه‌ای پاسخگو به جنسیت با مشارکت معنی‌دار جوانان، جامعه مدنی و سازمان‌های زنان و جوانان، و نهادهای آموزشی و بهداشتی

(ش) درک نقش مهم رسانه‌ها در از بین بردن کلیشه‌های جنسیتی، از جمله نقش‌هایی که به واسطه تبلیغات تجاری ترویج می‌گردد، و اطلاع‌رسانی غیرتبعیض‌آمیز و حساس به جنسیت، از جمله با محرمانه نگهداشتن هویت قربانیان و بازماندگان در صورت لزوم؛ تشویق رسانه‌ها به بالا بردن آگاهی عمومی در مورد خشونت علیه زنان و دختران مادامی که با آزادی بیان ناسازگار نباشد، ارائه آموزش به کسانی که در رسانه‌ها کار می‌کنند، و توسعه و تقویت مکانیسم‌های خودنظارتی برای ترویج ارائه تصاویری متعادل و غیرکلیشه‌ای از زنان با نگاهی به از بین بردن تبعیض و بهره‌برداری از زنان و دختران و خودداری از نشان دادن آن‌ها به‌عنوان موجوداتی پست‌تر و بهره‌برداری از آنها به‌عنوان کالای جنسی، بلکه نشان دادن زنان و دختران به‌عنوان انسان‌هایی خلاق، بازیگرانی کلیدی و کسانی که به روند توسعه یاری رسانده و از آن بهره‌مند می‌شوند

(ص) حمایت از توسعه و استفاده از تکنولوژی‌های اطلاعات و ارتباطات و رسانه‌های اجتماعی به عنوان منبعی برای توانمندسازی زنان و دختران، از جمله دسترسی به اطلاعات در مورد جلوگیری و واکنش نشان دادن به خشونت علیه زنان و دختران؛ و تدوین مکانیسم‌هایی برای مبارزه با استفاده از تکنولوژی‌های اطلاعات و ارتباطات و رسانه‌های اجتماعی برای ارتکاب خشونت علیه زنان و دختران، از جمله سوء استفاده مجرمانه از تکنولوژی‌های اطلاعات و ارتباطات برای آزار و اذیت جنسی، بهره‌کشی جنسی، هرزه‌نگاری کودکان و قاچاق زنان و دختران، و اشکال در حال ظهور خشونت، مانند آزار و اذیت سایبری، مزاحمت سایبری و نقض حریم خصوصی که ایمنی زنان و دختران را به خطر می‌اندازد

(ض)، بهبود ایمنی دختران در مدرسه و در راه مدرسه، از جمله از طریق ایجاد یک محیط آزاد و امن و بدون خشونت با بهبود زیرساخت‌های حمل و نقل، فراهم آوردن توالت‌های مناسب و جداگانه، بهبود روشنایی، زمین‌های بازی و محیط‌های امن؛ اتخاذ سیاست‌های ملی برای ممانعت، جلوگیری و مقابله با خشونت علیه کودکان، به ویژه دختران، از جمله آزار و اذیت جنسی و زورگویی و دیگر اشکال خشونت، از طریق اقداماتی مانند انجام فعالیت‌های جلوگیری از خشونت در مدارس و جوامع، و در نظر گرفتن و اجرای مجازات برای خشونت علیه دختران

(ط) انجام اقدامات لازم برای اطمینان از اینکه تمام محل‌های کار از تبعیض و بهره‌کشی، خشونت و آزار و اذیت جنسی و زورگویی عاری باشد، و اینکه در صورت لزوم به مسئله تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران پرداخته می‌شود، از طریق اقداماتی مانند چارچوب‌ها و اصلاحات قانونگذاری و نظارتی، موافقت‌نامه‌های جمعی، مرام‌نامه‌های اخلاقی، شامل اقدامات انضباطی مناسب، پروتکل‌ها و رویه‌ها، ارجاع موارد خشونت به خدمات بهداشتی و درمانی جهت درمان و به پلیس برای تحقیقات و همچنین از طریق افزایش آگاهی و

ظرفیت‌سازی، با همکاری کارفرمایان، اتحادیه‌ها و کارگران، از جمله خدمات و انعطاف‌پذیری کار برای قربانیان و بازماندگان

(ظ) افزایش اقدامات برای محافظت از زنان و دختران در برابر خشونت و آزار و اذیت، از جمله آزار و اذیت جنسی و زورگویی، هم در فضاهای عمومی و هم در فضاهای خصوصی، برای ایجاد امنیت و ایمنی، از طریق افزایش آگاهی، مشارکت جوامع محلی، قوانین جلوگیری از جرم و جنایت، سیاست‌ها، برنامه‌هایی نظیر "شهرهای سالم برای زنان و کودکان"، طرح‌های ابتکاری، بهبود برنامه‌ریزی شهری، زیرساخت‌ها، حمل و نقل عمومی و روشنایی خیابان‌ها، و همچنین از طریق رسانه‌های اجتماعی و تعاملی

(ع) محکوم کردن و انجام اقدام برای جلوگیری از خشونت علیه زنان و دختران در محیط‌های مراقبت‌های بهداشتی، از جمله آزار و اذیت جنسی، تحقیر و رویه‌های پزشکی اجباری، و یا مواردی که بدون رضایت آگاهانه انجام می‌شود و ممکن است غیر قابل برگشت باشد، مانند هیستریکتومی اجباری، سزارین اجباری، عقیم‌سازی اجباری، سقط جنین اجباری، و استفاده اجباری از وسایل ضد بارداری، به ویژه برای زنان و دختران آسیب‌پذیر و محروم، از جمله کسانی که مبتلا به HIV هستند، زنان و دختران معلول، زنان و دختران بومی و آفریقایی‌تبار، نوجوانان باردار و مادران جوان، زنان مسن، و زنان و دختران متعلق به اقلیت‌های ملی یا قومی

(غ) اتخاذ و اجرای اقدامات بیشتر برای اطمینان از پذیرش اجتماعی و قانونی و حفاظت از زنان مهاجر، از جمله زنان کارگر مهاجر در کشورهای مبدأ، کشورهای عبوری و کشورهای مقصد، و ارتقاء و محافظت از تحقق کامل حقوق بشر آن‌ها، و حفاظت از آن‌ها در برابر خشونت و بهره‌کشی، اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های حساس به جنسیت برای زنان کارگر مهاجر و در اختیار قرار دادن کانال‌های قانونی و امن که مهارت‌ها و آموزش آن‌ها را تشخیص دهند، تأمین شرایط کار عادلانه، و در صورت لزوم فراهم کردن تسهیلات اشتغال مولد و کار مناسب برای آن‌ها و همچنین بازگرداندن آن‌ها به جمع نیروی کار

(ف) همچنین اقداماتی برای کسب اطمینان از حفاظت از کارگران خود اشتغال بین کشورها و کارگران فصلی زن در برابر خشونت تبعیض

پ. تقویت خدمات، برنامه‌ها و واکنش‌های چندبخشی به خشونت علیه زنان و دختران

(ق) ایجاد خدمات، برنامه‌ها و واکنش‌های چندبخشی جامع، هماهنگ، میان رشته‌ای، قابل دسترس و پایدار در تمام سطوح، با پشتیبانی از تکنولوژی‌های موجود، برای همه قربانیان و بازماندگان تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران بر اساس نیازهای آن‌ها، که منابع کافی برای آن‌ها تأمین شده باشد و در صورت لزوم شامل اقدامات مؤثر و هماهنگ پلیس و بخش قضایی، خدمات حقوقی، خدمات مراقبت‌های بهداشتی، از جمله بهداشت جنسی و باروری، و خدمات مشاوره پزشکی، روانی و غیره، از جمله خدمات تخصصی مناسب، پناهگاه‌ها و مراکز مشاوره دولتی و مستقل زنان، خطوط تماس ویژه 24 ساعته، خدمات مددکاری اجتماعی، مراکز مداخله در بحران، خدمات مهاجرتی، خدمات کودک، خدمات مسکن عمومی برای افراد کم‌درآمد، دسترسی آسان و ارائه کمک‌های به زنان و کودکان به صورت امن، و همچنین کمک، حمایت و پشتیبانی از طریق دسترسی به محل‌های اقامت طولانی مدت، آموزشی، اشتغال و فرصت‌های اقتصادی، و انجام اقداماتی برای اطمینان از ایمنی و امنیت کارکنان و ارائه‌دهندگان مراقبت‌های بهداشتی که به قربانیان و بازماندگان خشونت کمک کرده و از آن‌ها حمایت می‌نمایند، و در موارد قربانیان کودک، چنین خدمات و واکنش‌هایی باید صلاح کودک را در نظر بگیرد

(ک) انجام اقدامات بیشتر برای هماهنگ کردن خدمات از طریق استقرار فرآیندهایی برای ارجاع قربانیان و بازماندگان به سازمان‌های خدماتی و در عین حال اطمینان از محرمانه ماندن اطلاعات و ایمنی آنها، تعیین معیارهای ملی و جداول زمانی، و نظارت بر پیشرفت و اجرای آنها؛ و همچنین اطمینان از دسترسی به خدمات، برنامه‌ها و واکنش‌های چندبخشی هماهنگ برای تمام زنان و دختران در معرض خطر خشونت و یا در معرض خشونت

(گ) اطمینان از در دسترس بودن خدمات، برنامه‌ها و فرصت‌ها برای قربانیان و بازماندگان و فرزندان آن‌ها، جهت بهبودی کامل و بازگرداندن آنان به اجتماع، و همچنین دسترسی کامل به نظام قضایی، از جمله برای کسانی که در معرض خشونت خانگی و دیگر اشکال خشونت بوده‌اند، با انجام اقدامات لازم و در صورتی که چنین اقداماتی از قبل وجود داشته باشد، گسترش چنین اقداماتی، و اطمینان از ارائه اطلاعات کافی و به موقع در مورد خدمات پشتیبانی موجود و اقدامات حقوقی (در صورت امکان به زبانی که آنها قادر به درک و برقراری ارتباط با آن باشند)؛

(ل) ایجاد، توسعه و پیاده‌سازی مجموعه‌ای از سیاست‌ها و حمایت از استقرار خدمات بازپروری، به منظور تشویق و ایجاد تغییر در نگرش‌ها و رفتار عاملان خشونت علیه زنان و دختران، جهت کاهش احتمال ارتکاب مجدد از جمله در موارد خشونت خانگی، تجاوز به عنف و آزار و اذیت، و همچنین نظارت و ارزیابی تأثیر این موارد

(م) بهبود دسترسی به سیستم بهداشتی مقرون به صرفه و با کیفیت و به موقع برای زنان و دختران، از جمله از طریق استراتژی‌های ملی حساس به جنسیت و سیاست‌ها و برنامه‌های بهداشت عمومی که جامع و مقرون به صرفه بوده و هدف‌گذاری بهتری داشته باشد برای پرداختن به نیازهای آن‌ها و تشویق مشارکت فعال زنان در طراحی و پیاده‌سازی آن‌ها و همچنین افزایش دسترسی زنان به درمان و داروهای

مقرون به صرفه، ایمن، مؤثر و با کیفیت خوب، با تأکید ویژه بر گروه‌های جمعیتی فقیر، آسیب‌پذیر و به حاشیه رانده شده

(ن) پرداختن به تمام عواقب بهداشتی، از جمله پیامدهای بهداشتی جسمی، روانی، جنسی و باروری مربوط به خشونت علیه زنان و دختران با ارائه خدمات مراقبت‌های بهداشتی در دسترس که پاسخ مناسبی به تروما باشد از جمله داروهای مقرون به صرفه، ایمن، مؤثر و با کیفیت خوب، پشتیبانی خط اول، درمان آسیب‌ها و حمایت از سلامت روانی و ذهنی، قرص‌های ضد بارداری اضطراری، سقط جنین امن در صورتی که این خدمات بر اساس قانون ملی مجاز باشد، پروفیلاکسی پس از قرار گرفتن در معرض عفونت HIV، تشخیص و درمان عفونت‌های منتقله از راه جنسی، آموزش افراد حرفه‌ای پزشکی برای شناسایی و درمان مؤثر زنانی که در معرض خشونت قرار دارند، و همچنین انجام معاینات پزشکی قانونی توسط افراد حرفه‌ای آموزش دیده

(و) سرعت بخشیدن به تلاش برای مقابله با تلافی HIV و ایدز و خشونت علیه زنان و دختران، به ویژه عوامل رایج خطرآفرین، از جمله از طریق استراتژی‌های مقابله با خشونت خانگی و جنسی، و تقویت هماهنگی و یکپارچه‌سازی سیاست‌ها، برنامه‌ها و خدمات برای مقابله با تلافی بین HIV و خشونت علیه زنان و دختران، و کسب اطمینان از اینکه پاسخ به HIV و ایدز باعث جلوگیری از خشونت علیه آنها شود، و در عین حال نیازهای خاص مربوط به خدمات مراقبت‌های بهداشتی جنسی و باروری آن‌ها را فراهم کند، و همچنین تشخیص، درمان و جلوگیری مقرون به صرفه و قابل دسترس HIV و ایدز، از جمله تهیه و تأمین کالاهای مربوط به جلوگیری بی‌خطر و مؤثر، از جمله کاندوم مردان و زنان

(ه) از بین بردن تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران مبتلا به HIV و همچنین مراقبان افراد مبتلا به HIV و در نظر گرفتن آسیب‌پذیری آن‌ها نسبت به ننگین بودن این وضعیت از نظر اجتماعی، تبعیض، فقر و طرد شدن از طرف خانواده و جوامع در هنگام اجرای برنامه‌ها و اقداماتی که تسهیم برابر مسئولیت‌های مراقبت را تشویق می‌کند

(ی) گسترش دسترسی به خدمات بهداشتی، و به‌ویژه تقویت مراکز بهداشت مادر و باروری که به عنوان نقطه کلیدی ورودی مربوط به پشتیبانی، ارجاع به خدمات و حفاظت از خانواده‌ها، زنان و دختران در معرض خطر خشونت، به خصوص خشونت جنسی بوده و پشتیبانی لازم برای نوجوانان را به منظور جلوگیری از حاملگی‌های زودرس و ناخواسته و عفونت‌های منتقله از راه جنسی، از طریق آموزش، اطلاع‌رسانی و دسترسی به خدمات مراقبت‌های بهداشتی جنسی و باروری فراهم می‌کند

ت. بهبود پایگاه داده شواهد

(الف) انجام پژوهش‌ها و تجزیه و تحلیل چندرشته‌ای مداوم در مورد علل ساختاری و اساسی، هزینه‌ها و عوامل خطرآفرین خشونت علیه زنان و دختران و انواع و شیوع آن، به منظور کمک به تدوین و تجدید نظر در قوانین و اجرای آنها، سیاست‌ها و استراتژی‌ها، و افشای عمومی چنین اطلاعاتی برای کمک به کوشش‌های آگاهی‌بخشی

(ب) جمع‌آوری، تلفیق، تجزیه و تحلیل و انتشار اطلاعات و آمار قابل اعتماد، قابل مقایسه و ناشناس به صورت منظم، به تفکیک سن و جنس، در سطح ملی و محلی در خصوص اشکال مختلف تبعیض و خشونت علیه زنان و دختران، علل و عواقب آن، از جمله هزینه‌های بهداشتی و هزینه‌های اقتصادی تحمیل شده به جامعه ناشی از این تبعیض‌ها و خشونت‌ها، و همچنین در نظر گرفتن تمام عوامل مرتبط دیگر مانند قابل دسترس بودن آن‌ها، به منظور کمک به تدوین، نظارت و ارزیابی قوانین، سیاست‌ها و برنامه‌ها

(پ) بهبود جمع‌آوری، هماهنگ‌سازی و استفاده از داده‌های مدیریتی، از جمله (در صورت لزوم) از پلیس، بخش بهداشت و قوه قضائیه، در خصوص حوادث خشونت علیه زنان و دختران، و شامل اطلاعات مربوط به رابطه بین مجرم و قربانی و موقعیت، تا اطمینان حاصل شود که ملاحظات محرمانگی، اخلاقی و ایمنی در روند جمع‌آوری داده‌ها در نظر گرفته شده باشد، و بهبود اثربخشی خدمات و برنامه‌های ارائه شده و حفاظت از ایمنی و امنیت قربانی

(ت) تدوین مکانیسم‌های نظارت و ارزیابی ملی برای ارزیابی سیاست‌ها و برنامه‌ها، از جمله استراتژی‌های پیشگیرانه و واکنشی برای مقابله با خشونت علیه زنان و دختران در حوزه عمومی و خصوصی

(ث) ترویج انتقال بهترین شیوه‌های عمل و تجربیات، و همچنین سیاست‌ها و برنامه‌های مداخله‌ای قابل اجرا، عملی و موفق؛ و همچنین ترویج استفاده از این روش‌ها و تجارب موفق مداخله‌گرانه در موقعیت‌های دیگر.

35. این کمیسیون تأکید می‌کند که پایان دادن به خشونت علیه زنان و دختران از جمله جهت دستیابی به اهداف توسعه توافق شده بین‌المللی، شامل اهداف توسعه هزاره امری ضروری است، و باید به‌عنوان یک اولویت برای ریشه‌کن کردن فقر، دستیابی به توسعه فراگیر پایدار، صلح و امنیت، حقوق بشر، بهداشت، برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان، رشد اقتصادی پایدار و فراگیر و انسجام اجتماعی تلقی شود، و بالعکس. این کمیسیون اکیداً توصیه می‌کند که تحقق برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان به عنوان یک اولویت در تدوین دستورالعمل‌های توسعه پس از سال 2015 در نظر گرفته شود.

سازمان ملل متحد، شورای اقتصادی و اجتماعی

کمیسیون وضعیت زنان ، جلسه پنجاه و هفتم، 15-4 مارچ 2013، دستور کار شماره 3

ترجمه: گروه ترجمه خانه امن

منبع: <http://goo.gl/vRHhw8>